



Universiteit
Leiden
The Netherlands

Groeten uit... Stellenbosch

Rover, D. de

Citation

Rover, D. de. (2013). Groeten uit.. Stellenbosch. *Bestuurskundige Berichten*, 28(3), 25.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3212299>

Version: Not Applicable (or Unknown)
License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)
Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3212299>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Groeten uit... Stellenbosch

In elke editie wordt er aandacht besteed aan studenten die een tijd in het buitenland gestudeerd hebben of er studeren. Een populaire locatie is Stellenbosch in Zuid-Afrika. Zo ging Dieuwertje de Rover in het eerste semester van dit jaar ook deze kant op. In dit studieverslag gaat ze in op haar unieke ervaringen, maar vertelt ze ook over het harde Afrikaanse leven.

Door Dieuwertje de Rover

De wens om naar Zuid-Afrika te gaan was eigenlijk enkele jaren geleden al ontstaan. Ik wilde meer zien van 'de echte wereld', voor langere tijd het westerse leven achter me laten en toch in het Engels aan een goede universiteit studeren. Stellenbosch was hier voor een droomlocatie. Dit studentenstadje, gelegen in de idyllische wijnstreek een half uur van Kaapstad, mocht voor 4.5 maanden mijn thuis zijn. Een 'niet-westerse'-ervaring werd het niet helemaal. Eigenlijk was ons leven daar decadentie ten top. Roadtrips, surfen, (heel veel) wijnproeven in de zon, feestjes op het strand in Kaapstad en met twee 4wd's op voorjaarsvakantie naar Namibië. Een aaneenschakeling van geluismomenten. De internationale studenten waren erg hecht met elkaar en doordat alles in Stellenbosch rond de campus is opgezet kom je elkaar continue tegen in de sportschool, UB of in de kroeg. Hierdoor voelde ik me snel thuis, maar ook door m'n drie lieve Zuid-Afrikaanse/Nederlandse huisgenootjes.

Afrikaanse woorden:
Baie lekker – heel lekker
Woefkardoes – Doggybag
Kaalvoet – veel studenten lopen 'op blote voeten' op de campus

We ondernamen veel samen en doordat we geen televisie en internet in huis hadden zaten we soms uren te praten over de geschiedenis, de huidige problematiek en de toekomst van Zuid-Afrika. Het gruwelijke verleden van de apartheid is nog dagelijks voelbaar in de jonge democratie, en de implicaties die dat heeft voor het bestuur van het land zijn een onmiskenbare uitdaging. Renée, mijn Indisch Zuid-Afrikaanse huisgenootje vertelde me zelfs dat ze nog wist van vroeger dat er een apart strand voor haar en haar familie was. Gescheiden van het strand voor witte, was er het strand voor zwarte mensen. En dat haar tante niet wist, voordat ze een keer naar Europa ging, dat ook witte mensen schoonmaakster kunnen zijn. Bizarre verhalen, die nog maar zo kort geleden gebeurd zijn. Naast het leven in een roze bubbel, leef je tegelijk in het land met de grootste ongelijkheden ter wereld. Zowel wat betreft financiële middelen, toegang tot

zorg en onderwijs, als het vooruitzicht op een goede toekomst. De verdeling is enorm scheef. Miljoenen mensen leven in townships, de criminaliteit is hoog en bijna 20% van de bevolking is besmet met HIV. Wanneer je je broodje niet op krijgt is het niet raar om de rest aan iemand op straat te geven. Net zoals overgebleven eten in restaurants nooit weggegooid, maar altijd weggeven wordt. De hopeloosheid in de ogen van sommige mensen zal ik nooit vergeten. En het besef van de kansen die ik heb, die wij hier hebben, en die zo velen daar niet hebben, waren naast, heel confronterend, misschien wel het meest leerzaam.

Het was een zeer bijzondere ervaring die ik voor geen goud had willen missen. Enerzijds de vrijheid, de onbezorgdheid en het ultieme genieten, anderzijds de confrontatie met intense ongelijkheid, het verleden van oorlog en de overlevingsstrijd die nog dagelijks door veel te veel Zuid-Afrikanen geleverd wordt. Ik kan wel zeggen dat 'living in the country of contrasts' je een beetje wereldwijzer maakt. Na deze bijzondere studententijd heb ik nog een kleine twee maanden met vriendinnetjes door zuidelijk Afrika gereisd, wat weer een hele gaaf en leerzaam avontuur op zichzelf was.

Ik kan alleen maar afsluiten met, heb je de kans om een half jaar naar het buitenland te gaan? Ga! ■



Dieuwertje de Rover, uitzicht over Stellenbosch